

Forslag

til

Lov om ændring i lov om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige.

Fremsat den 14. januar 1959 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov nr. 94 af 27. marts 1934 om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige, jfr. bekendtgørelse nr. 486 af 3. december 1948, foretages følgende ændringer og tilføjelser:

Lovens titel „Lov om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige“ ændres til „Lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl.“

§ 2.

Til § 1.

I stk. 1 ændres ordet „invaliderente“ til ordene „ydelse efter denne lov“. Endvidere udgår ordet „militære“.

Stk. 2 affattes således:

Stk. 2. Samme krav har under tilsvarende betingelser:

a) Menige, gruppeførere, delingsførere og kompagnichefer i hjemmeværnet og dermed ligestillede, der gør tjeneste i hjemmeværnet, samt sådanne personer, der uden at være i egentlig militær tjeneste, beordres til arbejde i militært øjemed, for hvilket de ikke kan undslå sig.

b) Personer, der i henhold til de herom gældende regler, for tiden lov nr. 336 af 25. juni 1940 om civilbeskyttelsestjeneste m. v. samt kapitel II og § 29 i lov nr. 152 af 1. april 1949 om civilforsvaret, er udskrevet til tjeneste i civilforsvaret, samt personer, der frivilligt forretter sådan tjeneste, alt for så vidt der herfor ikke ydes vederlag eller kun vederlag, der svarer til,

hvad der ydes forsvarets værnepligtige i tilsvarende funktioner.

c) De til civilt arbejde overførte værnepligtige, jfr. lov nr. 187 af 20. maj 1933 om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde.

Til § 3.

§ 3, stk. 2, sidste pkt., affattes således:

Når sag anlægges, gælder med hensyn til sagsøgerens udgifter ved sagens behandling i 1. instans samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt sagsøgeren fri proces, jfr. § 331 i lov om rettens pleje.

Til § 4.

Ordet „invaliderente“ udgår og erstattes af ordene „ydelse efter denne lov“.

Til § 5.

Stk. 1 affattes således:

Stk. 1. Direktoratet træffer, efter at have modtaget alle fornødne oplysninger, afgørelser af følgende spørgsmål:

1) om en person omfattes af denne lov;
2) om et ulykkestilfælde er indtruffet under tjenesten (arbejdet), eller under de forhold, under hvilke tjenesten (arbejdet) udføres;

3) om pågældende eller hans efterladte med føje kan sagsøge nogen, jfr. § 3;

4) om anvendelsen af bestemmelserne i lovens §§ 24 og 29;

5) om der foreligger et ulykkestilfælde, og om ulykkestilfældet kan anses for forvoldt ved tjenesten (arbejdet);

6) om den tilstedeværende lidelse kan anses for forvoldt ved det påberåbte ulykkestilfælde;